

Sygn. akt. IC 700/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego (del. do SO) Piotr Czerski

Protokolant: Rafał Marczuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 grudnia 2014 roku w L.

sprawy z powództwa (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w C.

przeciwko E. K.

o zapłatę

postanawia:

I. umorzyć postępowanie;

II. zasądzić od powódki (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w C. na rzecz pozwanego E. K. kwotę 2.477,18 zł (dwa tysiące czterysta siedemdziesiąt siedem złotych i osiemnaście groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt **IC 700/14**

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 9 listopada 2004 r. powódka (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa w C. domagała się zasądzenia na swoją rzecz solidarnie od pozwanych J. K., E. K., M. K. i I. K. kwoty 33.327,85 zł z tytułu opłat eksploatacyjnych z odsetkami ustawowymi zgodnie z załączonym wykazem zaległości do dnia zapłaty, a nadto kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wyjaśniono między innymi, że bezspornym jest, że pozwani mieszkają w przedmiotowym lokalu położonym w C. przy ul. (...). Są zobowiązani do uiszczania opłat eksploatacyjnych do 20-go każdego miesiąca. Pozwani zalegają z tego tytułu powodowej Spółdzielni kwotę dochodzona pozwem. Wezwani do dobrowolnej zapłaty roszczenia nie zaspokoili. Pozwani pozostają w długu w stosunku do powodowej Spółdzielni, który na dzień 20.09.2004 r. wynosi 33.327,85 zł. (k. 2-3)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym pozwany E. K. domagał się oddalenia powództwa w całości zasądzenia od powódki na rzecz swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Jednocześnie pozwany zaprzeczył, aby był zobowiązany do uiszczania opłat eksploatacyjnych za lokal mieszkalny mieszkalnego przy ulicy (...) w C. w okresie objętym pozwem. Ponadto pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia w zakresie kwoty głównej oraz wyliczonych przez powoda odsetek ustawowych.

W uzasadnieniu pozwany wyjaśnił między innymi, że nigdy nie mieszkał w lokalu mieszkalnym oznaczonym nr (...) położonym w budynku mieszkalnym nr (...), będącego w zasobach (...) Spółdzielni Mieszkaniowej. Pozwany nie wie,

kto mieszkał i korzystał z przedmiotowego lokalu. Ponadto pozwany podniósł, że powód nie udowodnił roszczenia ani co do wysokości ani co do zasady. (k. 67-68v)

W dniu 3 grudnia 2014 r. pełnomocnik powódki złożył pismo procesowe, w którym cofnął powództwo w stosunku do pozwanego E. K. i zrzekł się roszczenia. Jednocześnie pełnomocnik powódki wnosił na podstawie art. 102 k.p.c. o nieobciążanie powódki kosztami procesu. (k. 101-102)

Pełnomocnik pozwanego wnosił o zasądzenie kosztów procesu według złożonego spisu kosztów obejmującego (k. 108):

- 2.400,00 zł + 23% = 2.952,00 zł – koszty zastępstwa procesowego,

- 17,00 zł – opłata od pełnomocnictwa,

- 120,36 zł – koszty przejazdu z C. do L..

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 203 k.p.c.: (§1) Pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. (§ 2) Pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego. (§ 3) W razie cofnięcia pozwu poza rozprawą przewodniczący odwołuje wyznaczoną rozprawę i o cofnięciu zawiadamia pozwanego, który może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów. Gdy skuteczność cofnięcia pozwu zależy od zgody pozwanego, niezłożenie przez niego oświadczenia w tym przedmiocie w powyższym terminie uważa się za wyrażenie zgody. (§ 4) Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa. Z kolei zgodnie z treścią art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Biorąc pod uwagę powyższe przepisy oraz oświadczenie procesowe powódki, postępowanie należało umorzyć. Nie zachodzą bowiem okoliczności, o których mowa w art. 203 § 4 k.p.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu pomiędzy powódką a pozwanym opiera się na regulach art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i obejmuje opłatę skarbową od jednego stosunku pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł (k. 44), opłatę za czynności adwokackie w kwocie 2.400,00 zł - zgodnie z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu¹, a także kwotę 60,18 zł, którą można uznać za celowy wydatek na dojazd pełnomocnika na rozprawę. W pozostałej części wniosek o zasądzenie zwrotu kosztów procesu nie była zasadny.

Nie był jednak zasadny również wniosek powódki o nieobciążanie jej obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego na podstawie art. 102 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

W niniejszej sprawie nie zachodzi szczególny przypadek, o którym mowa w art. 102 k.p.c. Dzieje się tak z kilku przyczyn. Po pierwsze, powódka jest podmiotem profesjonalnym, znającym realia obrotu cywilnoprawnego.

Po drugie, cofnięcie powództwa nastąpiło dopiero w dniu rozprawy, tj. 3 grudnia 2014 r., podczas gdy już zapoznanie się z argumentacją strony pozwanej zawartą w sprzeciwie od nakazu zapłaty przesłanym powódce w czerwcu 2014 r. (k. 52), pozwalało na ocenę zasadności podtrzymywania żądań pozwu wobec E. K..

Po trzecie, wbrew regule art. 6 k.c., powódka nie wykazała, iż nie mogła posiadać wiedzy o fakcie, iż pozwany nie zamieszkuje w przedmiotowym lokalu. Ustalenie tej okoliczności, w sytuacji, gdy chodzi o lokal znajdujący się w

zasobach powodowej Spółdzielni, z uwagi na jej profesjonalny charakter, powinno być czynnością stosunkowo łatwą. Pozwana nie wykazała zaś, że faktycznie podjęła jakiejkolwiek czynności mające na celu zweryfikowanie tej zasadniczej okoliczności, podczas gdy wezwanie do zapłaty skierowane m.in. do pozwanego nie zostało podjęte z uwagi na nieobecność w lokalu adresata (k. 4-5), a od dnia dokonania przydziału (k. 103) do wytoczenia powództwa upłynęło kilkanaście lat. Również wyrok nakazujący opróżnienie lokalu był w stosunku do pozwanego zaoczny. (k. 104) Także podczas przejmowania lokalu przez powódkę, pozwany nie był obecny, co wynika z protokołu zdawczo-odbiorczego. (k. 107) Co więcej, już w toku procesu o opróżnienie lokalu mieszkalnego przy obecności pełnomocnika powódki, pozwana J. K. wyjaśniała, iż pozwany nie zamieszkiwał w przedmiotowym lokalu. Niesłusznie zatem powódka uważała fakt zamieszkiwania pozwanego w lokal za bezsporny, co podkreśliła w pierwszym zdaniu uzasadnienia pozwu. (k. 2)

Mając powyższe na względzie, Sąd orzekł jak w sentencji.

1 Tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 461.